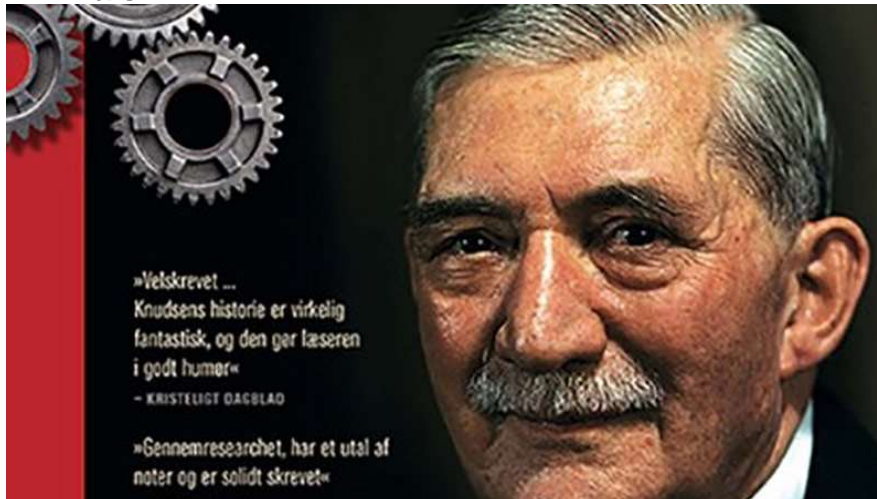

Big Bill - en biografi

(<https://server18.chosting.dk/~krigsvid/application/files/4915/6933/0613/BigBill-thumb.jpg>)

(<https://server18.chosting.dk/~krigsvid/application/files/4915/6933/0613/BigBill-thumb.jpg>)

()

En biografi om danskeren William S. Knudsen – produktionsgeniet der satte de allierede i stand til at vinde Anden Verdenskrig.

Titel: Big Bill - en biografi

Forfatter: Martin Lund.

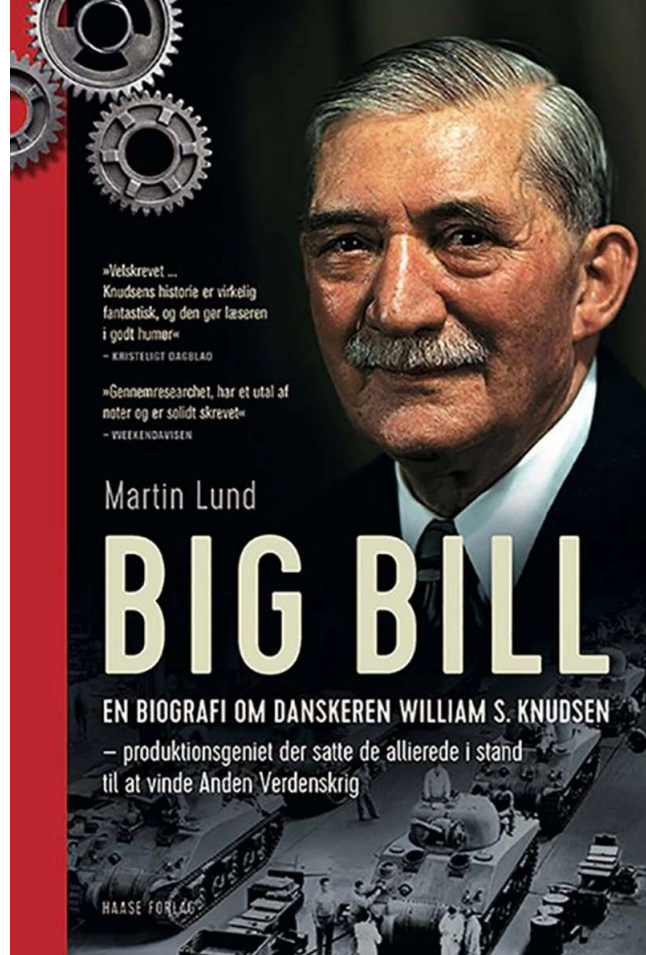
Udgivet: 31. januar 2019.

Forlag: Haase Forlag A/S.

Sider: 416, rigt illustreret.

Vejl. Pris: 299,95 kr.

Anmelder: Poul Grooss, kommandør (pensioneret)

Lige efter ophøret af Den anden Verdenskrig var William S. Knudsen kendt af de fleste danskere. Siden er historien om ham gået i glemmebogen i Danmark. Skæbnen ville, at to danske forfattere på samme tidspunkt udgav en bog om William S. Knudsen efter årelange arkivstudier. (Se også anmeldelsen af "One Dollar man" af Ole Sønnichsen her (<http://www.krigsvidenskab.dk/one-dollar-man>)).

Knudsens historie er ganske fantastisk, og der er mange grunde til at hylde hans eftermæle. Læsere med interesse i erhvervslivet, produktion og uddannelse kan hente masser af inspiration her. Endelig kan man lære lidt om det politiske magtspil omkring den amerikanske præsident under krigen.

Knudsen blev født i København i 1879 og forlod som 13-årig Østre Farimagsgades Skole. Det var den eneste formelle uddannelse han nogensinde fik. Han modtog siden medlemskaber og æresmedlemsskaber af ingeniørforeninger, honorære doktorgrader og andet på grund af sin dygtighed, men han var selvlært og uden eksamenspapirer. Hans flid og dygtighed, kombineret med hurtig opfattelsesevne, overblik og teknisk snilde gjorde, at han skiftede

job og hver gang avancerede. Fra en start i Danmark med at samle cykler var han efter relativ kort tid pludselig rådgiver for Henry Ford i Detroit.

Som 20-årig besluttede han at købe en enkeltbillet til New York, og han ankom med \$20 på lommen. Han var 196 cm høj og tog som noget af det første nogle lektioner i boksning i storbyen. Som ufraglært maskinarbejder var det praktisk at mestre boksning på arbejdspladsen.

I begyndelsen af 1920'erne ragede han uklar med Henry Ford, som ikke brød sig om gode idéer, som han ikke selv var ophavsmand til. Efter kort tid fik William S. Knudsen arbejde hos konkurrenten Chevrolet, som var et skrantende bilfirma. Det rettede Knudsen op på, og i løbet af få år slog Knudsens Chevrolet-fabrikker Fords produktion. I 1937 blev han udnævnt til *President of General Motors*, generaldirektør for General Motors, som på det tidspunkt var verdens største firma med 250.000 ansatte. Det gav genlyd i USA såvel som i Danmark.

Knudsens tid på vej mod toppen af amerikansk erhvervsliv og på selve toppen blev præget af den store fattigdom, der ramte hele det amerikanske samfund oven på krakket i 1929. Demokraten Roosevelt vandt præsidentvalget i 1932, og han søgte at bringe landet på fode igen. Knudsen var meget socialt engageret og havde aldrig glemt, at han kom "fra fabriksgulvet". Han løb ind i en række voldsomme problemer med amerikanske fagforeningsledere, men Knudsen havde et godt navn og var respekteret i de fleste kredse.

Da Den anden Verdenskrig brød ud, var USA totalt uforberedt og lå på en 17. plads blandt verdens militærmagter. Den amerikanske forsvarschef, general Marshall, fik overbevist præsidenten om, at USA ville blive nødt til at påbegynde en krigsproduktion, ikke blot for at støtte Storbritannien, men også for at forberede USA til eventuelle kommende konflikter og krige. Man manglede rifler, maskingeværer, kampvogne, orlogsskibe og fly. Præsidenten bad derpå en fremtrædende industrimand om en liste med tre navne på fremtrædende industrifolk, som kunne organisere en sådan produktion.

Præsidenten fik listen med de tre navne i hånden. Der stod

- William S. Knudsen,

- William S. Knudsen og
- William S. Knudsen.

Den 22. maj 1940 ringede telefonen på Knudsens kontor i General Motors, og det var præsident Franklin D. Roosevelt, som var i røret. Knudsen blev kaldt til møde i Det hvide Hus i Washington. Her fik han jobbet som "Dollar-a-year-man" og leder af USA's krigsproduktion. Arbejdsforholdene var dog temmelig turbulente, da Knudsen aldrig havde bevæget sig i et politisk miljø tidligere. Knudsen var republikaner, og Roosevelts folk ønskede ikke for stor magt til industriens folk eller til republikanere, og de skulle i hvert tilfælde ikke tjene på krigsproduktionen.

Knudsen arbejdede, som han plejede. Han traf mundtlige aftaler, kendte alle betydende industrifolk i USA og kunne også deres telefonnumre uden ad. Trods mange politiske rævekager, fagforeningsproblemer og meget andet lykkedes det Knudsen under skiftende forhold at sætte krigsproduktionen kraftigt i vejret, og et forsigtigt skøn er, at hans personlige indsats forøgede den amerikanske produktion under krigen med 10%. Præsidenten udnævnte civilisten Knudsen til generalløjtnant, hvilke i mange situationer gjorde det nemmere for ham at begå sig i de militære kredse.

Da krigen sluttede, blev Knudsen behørigt fejret for sin indsats med parader i Detroit. I august 1945 kom han til Danmark og blev modtaget i audiens af kong Christian X, som tildelte ham Storkorset af Dannebrogordenen.

Allerede i 1948 afgik Knudsen ved døden. Arbejdet under krigen havde slidt ham op.

Bogen er særdeles læseværdig. Det er en god historie, og man kan lære meget af den. Knudsen har været fantastisk dygtig og samtidig behagelig at omgås, og han følte et stort ansvar over for sine ansatte og deres familier. Lokalsamfundet samt familien hjemme i Danmark nød også godt af hans generøsitet. Med denne bog har William S. Knudsen fået et flot og vel fortjent minde.

↑ (<https://www.krigsvidenskab.dk/emne>)